

hvorom der er Tale, nemlig circa 8 Millioner Kroner, meget let vil komme til at forsvinde under disse forskellige Transaktioner, saavel paa Indtægts- som paa Udgiftssiden. Jeg tror nu ikke, at denne Maade at anvende Overflødet paa vil finde Samtykke fra dette Things Side, thi det er jo indlysende, at det derved vilde komme til at slaa en Streg over de principielle Fordringer, som ere blevne gjort gjældende herfra. — Det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gjorde ogsaa den Bemærkning, at Ingen kunde vente, at Folkethinget, hvad Udgiftssiden angik, vilde gaa ind paa dette Brudstykke af Forsvarsplanen, nemlig en Anvendelse af 3 Millioner Kroner paa Krigs- og Marinevesenets extraordinære Budget. Den høitærede Conseilspresident svarede dertil igaar, at det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds bedre end han maatte kjende Things Meningen om, hvad man vilde gaa ind paa eller ikke; men jeg tror, at den høitærede Conseilspresident har en fuldstændig lige saa god Rilde til at kjende dette Things Meningen som det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, thi Things Meningen er nøiagtig udtalt i den Dagsorden, hvormed Forhandlingerne om den extraordinære Forsvarslov i den forløbne overordentlige Samling bleve sluttede. Dersom den høitærede Conseilspresident havde paataget sig paany at gennemlæse denne Dagsorden, vilde han deri have fundet det Svar, som han ikke var sikker paa at kunne finde paa anden Maade, nemlig, at dette Thing maa være aldeles utilbøieligt til at gaa ind paa en stykkevis Fremme af en Sag, som man i dens Helhed har negtet, og for hvilken man har stillet en aldeles absolut Betingelse, som heller ikke nu søges fuldstændig. Spørgsmaalet bliver imidlertid: Er det nu Alvor eller ikke med den stykkevis Opstilling, som Regjeringen i Klar har foreslaaet? Den høitærede Conseilspresident har med megen Barmhertighed søgt at imødegaa den formentlig skjæve Opfattelse, hvortil man skulde være kommen overfor hans Udtalelse i den overordentlige Samling med Hensyn til at lade Forsvarsagen falde. Da det var mig, der gav den erede Conseilspresident Anledning til at bruge disse Udtryk, og som ogsaa søgte at slaa dem fast, maa det være mig tilladt at dvæle et Øieblik ved den underlige Bending, om jeg maa bruge det Udtryk, ved Conseilspresidentens Styrelse, som hele Sagen fik i det sidst forløbne Foraar. Det forekommer mig, at det gif vore Modstandere saavel som Regjeringen, som det gif Frøerne i den bekjendte Fabel om, at Frøerne skulde have sig en Konge. Da det store Flertal af 25de April blev kastet ud til dem for at regjere over dem, bleve de strax særdeles forfærdede; de fløi øieblikkelig til alle Sider, og de troede, at det var meget forstrækkeligt; men da de saae, at det i Grunden var et meget godmodigt Flertal, der for Dieblisset laa stille og ikke fra første Færd tænkte paa

at gjøre noget Forstrækkeligt, samlede man sig paany, stak atter Hovedet op af Bandet, kom tilsidst helt op, sad og soled sig og var forelselig meget glad. Det forekommer mig, at det gif Regjeringen paa lignende Maade. Den stod med det smukkeste Stykke af sit Program i Haanden, et gammelt og meget kostbart Arvestykke fra Forgjængerne, da Tidenden indløb om Udfaldet den 25de April, og Regjeringen blev da saa betuttet, at den lod det kostbare Stykke falde. Det gif derved itu, men da dens Venner nogen Tid efter havde samlet sig, samlede den ogsaa paany sit Mod og sine Kræfter, og da fandt den, at der i Grunden Intet var sket. Den søgte da at samle disse Stykker op igen, jagde, at saaledes havde de siddet, foreviste saa disse Stykker paany, og det er da altsaa dem, den er fremkommen med i denne Session. Jeg tror, at den hele Scene har noget saa Farceagtigt ved sig, at man ikke ret veed, om det er Spøg eller Alvor. Regjeringen figer vel nu til os, at nu er det Alvor. Skaar sagde den erede Conseilspresident: Regjeringen vil af al Magt, ved alle de Midler, der staa til dens Raadighed, søge at føre dette igjennem; men hvad er det for Midler, som staa til Regjeringens Raadighed? Det er disse Midler, om hvilke vi skulde høre Noget, og som vi skulde lære at kjende af Erfaring. Hvorledes vil det være i Regjeringens Magt at faae os til at rejse os i det Dieblit, den ønsker det? Dersom Regjeringen bliver siddende, forekommer det mig, at den maa kunne vente, at Forsamlingen gjør det Samme i det Dieblit, det er Regjeringen mest magtpaaliggende at faae den til at rejse sig. Hvorledes vil Regjeringen kunne tilveiebringe en Afstemning, som er i Overensstemmelse med dens Ønsker? Jeg ser ikke noget Middel dertil. Regjeringen har udtrykkelig sagt, at det Middel, som er dertil, vil den ikke forsøge, nemlig det, som fra denne Forsamlings Side saa stærkt er blevet gjort gjældende, nemlig et Systemfliste. Det var en ganske mærkelig Opfattelse, forekommer det mig, som den erede Conseilspresident igaar gjorde gjældende. Han paastod nemlig, at Personerne vare Regjeringen ligegyldige; men det var Sagen, hvorom det dreiede sig, og at den derfor bestemt fordrede kun at trække sig tilbage for en Regjering, der var istand til at gennemføre det Samme som den. Det forekommer mig at være en saa mærkelig politisk Paastand, at man vistnok neppe har hørt dens Mage i noget andet konstitutionelt Land. Hvorledes tror Regjeringen, at det overhovedet vil være muligt at tilveiebringe et Skifte, som har den fjerneste Lighed med et Systemfliste, naar man gaar ud fra denne Fordring? Ligesom den høitærede Regjering syntes at have optaget sin to Maaneders Politii fra isjor fra et bekjendt kjøbenhavnsk Dagblad, skulde man tro, har den hentet den Opfattelse, som den ved denne Betragtning gjør gjældende, fra Bladets Udtalelser om Ansvar